

[Bjørn Poulsen]

til stykket, er reelle. Men vi må jo afvente, hvad der sker på området.

Jeg kunne forstå på ministeren, at braklægningsordningen jo absolut hang sammen med det andet. Det synes jeg da er en interessant tanke. Hvis jeg skulle forstå det så bogstaveligt, synes jeg, at det er en interessant tanke, der pludselig er lagt på bordet her. Men jeg kan forstå, at der, i hvert fald hvad angår braklægningsordningen, er visse problemer med at, skal vi sige få bøjet armen på den rigtige måde, hvad angår ét af forligspartierne. Hvis braklægningsordningen skal høre sammen med alt det andet her, forestår der vist nogle gymnastiske forberedelser, som nok kan blive interessante. Men nok om det, det er jo landbrugsministerens problem.

Jeg kan forstå her på det sidste, at landbruget også lige pludselig er begyndt at tage det op som lidt af et problem. Det er jo nok, fordi der er adskillige med fedekreaturer og lignende, der måske ikke ville være uinteresserede i et lille tilskud til denne del af driften. Det synes jeg desværre der er lagt op til i det forslag, vi har set indtil nu, og det var vel ikke det, der var meningen.

Men tilbage til økonomien. Vi kender det renteniveau, vi har, og det kommer nok ikke til at se så forfærdelig meget anderledes ud de næste par år, måske tværtimod. Det kan jo være, at den udenlandske rente gør, at renten her i Danmark måske får et lille tryk opad på et eller andet tidspunkt; det er jo ikke usandsynligt. Der plejer at være en eller anden form for sammenhæng i det. Selv om svinesektoren i disse dage jubler – det er også længe siden, at der har været noget at juble over, det skal indrømmes – og fremtidsudsigterne for de næste 14 dage er gode, må vi nok erkende, at selv ikke de industribrug, som jeg så i dag i Jyllands-Posten at hr. Rønholt er en meget stor tilhænger af, vil have de store chancer for at overleve i fremtiden.

Grunden til, at jeg ikke tror det, er for det første de økonomiske problemer, men en anden vigtig årsag er det etiske, som ministeren så rigtigt var inde på. Hvad siger fremtidens forbrugere til svinefabrikker? Hvad siger fremtidens forbrugere til, at vi holder vore svin på den måde, som industribruget vel er nødt til at gøre det på? Jeg kunne forstå, at man i hvert fald ikke skulle diskutere imod hr. Rønholt, hvad det angår, for det vidste han noget om ud fra et rent

praktisk synspunkt. Jeg må sige ud fra et rent praktisk synspunkt, at jeg ikke tror en døjt på, at vi i Danmark vil kunne overleve som svineproducenter på markedsvilkår uden nogen som helst form for tilskud, og landbrugsministeren taler om, at liberaliseringen også skal betyde, at statstilskuddet skal væk, og på længere sigt skal EF-tilskuddet vel også. Jeg tror, det kan blive nogle interessante år for dansk landbrug. Men igen må vi vente og se, hvad der sker.

Da vi fra SF's side lagde op til denne forespørgselsdebat, var det helt klart landbrugsforliget, vi havde i tankerne. Dengang var det jo kun det, der lå på bordet fra sidste sommer. Men en anden årsag var, at vi inden for det sidste trekvarte år har fået flere forskellige betænkninger og rapporter om landbrugets fremtid. Vi har fået de allerede fra ministerens side nævnte Bernsteinrapporter, som har været interessant læsning. Vi har også fået den såkaldte blå arbejdsrapport fra Landbrugsministeriet. Den fik vi jo, efter at vi havde bedt om den, lige efter at det hele var overstået i juni måned. Jeg må indrømme, at den kunne have været interessant at have, inden man havde lavet forlig i juni måned 1988.

Jeg synes faktisk, at den blå arbejdsrapport er betydelig mere spændende end noget af det, vi har set fra Bernsteinudvalget. Dermed er ikke sagt noget som helst ondt om Bernsteinudvalget, men jeg synes virkelig, at Landbrugsministeriet havde fået nogle af sine embedsmænd til at tænke meget kreativt over tingene og analysere situationen, og så havde de heldigvis også skrevet det ned på et stykke papir. Jeg har undret mig lidt over, at det ikke lå som arbejdsgrundlag for Bernsteinrapporten, også fordi jeg synes, at analyserne var mere rigtige set ud fra det billede, jeg har af dansk landbrug, og som jeg nok tror at også mange embedsmænd har, når det kommer til stykket.

Det er sådan set også en af årsagerne til, at vi rejser denne debat, at konklusionerne på mange områder er vidt forskellige i den blå arbejdsrapport og Bernsteinrapporten. Og hvad skal man så bruge som grundlag for fremtidens landbrugsudvikling, det forlig, der blev lavet en sen natte-time i juni, og som lagde grundlaget for Bernsteinudvalgets arbejde, eller det måske kvalitativt bedre stykke arbejde, der ligger i den blå rapport?